

[Kal Dige Bach]

Mange af de virkelige lystfiskere, altså dem, der fisker hver søndag, vil meget gerne betale 100 kr. til det gode formål. De får udsat fisk, og de får tilskud til deres interesse for 2 kr. pr. fisketur. Men alle andre, der ikke fisker, eller som gør det meget sjældent og impulsivt, får reelt frataget retten til overhovedet at fiske.

Jeg har vel fisket tre gange de sidste 15 år. Jeg har aldrig fanget noget. Og hvis jeg fremover en søndag formiddag lovligt skal kunne sige ja til at tage på fisketur i stedet for at gå i Zoologisk Have, skal jeg faktisk hvert år forud indbetale 100 kr., og jeg betaler så reelt 500 kr. for en fisketur. Det vil for de fleste danskere betyde et fiskeforbud.

Det er slemt at tage en historisk rettighed fra flertallet af danskerne. Men det er særlig slemt, når vi samtidig indfører et princip om, at vi nu kan ulejligge 200.000 danske borgere bare for at få sølle 20 mio. kr. i kassen. De samme borgere skal så endda foruden ulejligheden betale 1 mio. kr. ekstra i giroporto. Når der til oprettelsen af disse mange fisketegnskonti kommer en kontrol og politiets og fogdens medvirken ved bødeopkrævning, bliver det helt grotesk.

Jeg går ind for, at vi skal interessere os for fiskebestanden, og når vi kan finde 12 mia. kr. til en vandmiljøplan, må vi også et andet sted kunne finde en halv snes millioner til dette gode formål.

Jeg vil indtrængende opfordre alle Folketingets medlemmer til endnu en gang at se på dette lovforslag og til sammen med mig at stemme imod ved tredje behandling.

Pelle Voigt (SF):

Det er sjældent og altid ubehageligt, når man som folketingsmedlem kommer i den situation, at man er nødt til at stemme imod sin partigruppe her i Folketinget.

Men som overbevist marxist og som en meget stærk tilhænger af tanken om statens bortdøen, af indskrænkning af offentligt regereri og en udbygning af almindelige menneskers rettigheder må jeg sige, at dette lovforslag må man afvise og stille sig fuldstændig fremmed over for.

Der er tale om tusindårige, velerhvervede rettigheder for mennesker, der har boet i dette land og færdedes langs dets kyster siden køkkenmøddingernes tid, og nu skal staten pludselig stikke sin snude i denne fuldstændig na-

turlige og fornuftige regulering af forholdene, dette samspil mellem menneske og natur, som er noget af det eneste, vi har tilbage i sådanne sammenhænge, og som staten indtil nu har forholdt sig venligt positivt til med bevillinger osv. osv., med udsætning af fiskeyngel m.v.

Jeg har bemærket, at de foreninger blandt fiskerne, som har gjort det store, frivillige arbejde med udsætningen af fiskeyngel, og som både har pådraget sig besværet og udgifterne med at passe fiskeyngelen i Danmark, vender sig mod dette forslag, mens de mere sådan kongelige, forkromede foreninger synes, at dette lovforslag er en genial idé, og at alt skal organiseres.

Jeg har bemærket, at i lovforslaget findes ikke mindre end tre uklart definerede kontrolinstanser. Jeg har bemærket mig, at man nu skal ud og genere almindelige borgere ved med fogdens såvel som politiets mellemkomst at indkræve beløb på mellem 100 og 200 kr. for at få dette system til at fungere. Jeg må sige, at jeg er dybt betænkelig. Jeg tror, at almindelige danskere i massivt omfang vil blæse på denne mærkværdige lov, og at det provenu, man forestiller sig at man får ind på dette her, vil være af en ganske anden og mere beskedne karakter end det, som forudses i forarbejderne til lovforslaget og i bilagene til det. Der står jo – og her må jeg så sige, at forslagsstillerne har udvist en vis forudseenhed – at provenuet ved dette forslag også skal anvendes til kontrol af forslagets overholdelse. Jeg er ganske overbevist om, at de nødvendige kontrolforanstaltninger vil blive store, omkostningskrævende og generende for almindelige mennesker, fuldstændig overflødige og aldeles tåbelige.

Jeg vil gerne sige, at dette lovforslag efter min opfattelse er udtryk for en forældet statsdyrkelse, en art statsfikseret galimatias, som man for mange, mange år siden i alle Folketingets partier burde have lagt bag sig, og jeg vil meget opfordre til – jeg forstod, at den konservative ordfører har bedt om, at lovforslaget kommer tilbage i udvalget – at man i udvalget lægger stor vægt på de tunge og betydningsfulde indvendinger, der er kommet fra de folk, der gennem mange års frivilligt arbejde, gennem mange års frivillige bidrag har ydet deres til opretholdelsen af fiskebestanden i Danmark. Det er ganske tydeligt, at de mennesker, som har skoen på, som ved, hvor den trykker,